

[Vagn Bro.]

Vaabenudførsel. Som nævnt i Betænkningen er det Forudsætningen, at alle gældende Bekendtgørelser vedrørende disse Forhold ophæves, naar Loven er vedtaget.

Ved Ændringsforslag Nr. 7 bestemmes det, at Indretning og Anlæggelse af Skydebaner skal af Hensyn til Almensikkerheden godkendes af Politiet. Dette har vi kunnet gaa med til ud fra den Anskuelse, at det i Virkeligheden drejer sig om Lovfæstelse af gældende Praksis. Skydebaner *kan* medføre Fare, hvis der ikke føres en vis Kontrol med dem, derfor er det kun rimeligt, at man lovfæster gældende Praksis.

Jeg tror at turde sige, at naar de foreslaaede Ændringer er vedtaget, vil man faa en forsvarlig Lovgivning; jeg føjer til, at jeg synes, der er meget ringe Forskel mellem disse Ændringsforslag til Regeringsforslaget og det af det konservative Mindretal stillede Ændringsforslag, og det er derfor beklageligt, at der ikke har kunnet opnaas Enighed om denne Lovgivning.

Jeg skal derefter gøre nogle Bemærkninger om det andet Lovforslag, der oprindeligt hed Forslag til Lov om Forbud mod visse Sammenslutninger, til hvilken Titel det nu foreslaas at føje et „m. m.“. § 3 i Ændringsforslaget er jo det eneste, der nu er tilbage af det Tillæg til Straffeloven, der var foreslaaet, og dette hilser vi fra vor Side med Glæde. Den Del af Lovforslaget, som indeholdt et Tillæg til Straffeloven, var jo det, Oppositionspartierne vendte sig stærkest imod, og jeg kan derfor ogsaa ganske slutte mig til den Udtalelse af det konservative Mindretal, at man med Tilfredshed hilser Opgivelsen af denne Lovgivning. Det, man har vendt sig saa stærkt imod, er de Bestemmelser i det oprindelige Lovforslag, der vendte sig mod Ytrings- og Meningsfriheden her i Landet, og de er altsaa nu fjernet.

Det nye, som Flertallet nu foreslaar, er § 3 i Ændringsforslaget, og jeg beklager overordentligt stærkt, at man ikke fra alle Sider har kunnet gaa med til en Bestemmelse som denne; det er en Bestemmelse, som enhver Borger her i Landet, der vil føre sin politiske Kamp under fredelige Former, maa finde saare rimelig. Vi ved, hvilket Besvær Politiet og Myndighederne Gang paa Gang har haft med etablerede Slagsmaal, og jeg tør maaske kalde denne Paragraf det, som den i Virkeligheden er: en Slagsmaalsparagraf. Det er en Paragraf, som siger, at Deltagelse i Slagsmaal eller anden grov Forstyrrelse af Ro og Orden paa

offentlige Steder vil Samfundet — fordi det er noget, Folk kan lade være med — belægge med streng Straf, nemlig med Hæfte eller med Fængsel i indtil 6 Maaneder; og en Ting til: man vil paa dette Punkt fravige de i øvrigt berettigede stærke Bevisregler, som Anklagemyndigheden maa opfylde for at faa en Dom. Jeg kommer til at tænke paa, da mit Partis tidligere Formand Hr. Madsen-Mygdal maatte staa paa et offentligt Møde, det berygtede Møde i Søllested, og finde sig i, at en Mængde Folk vendte sig mod ham med grove Ord, og at de endog slog Vinduerne ud og lavede en Uorden af den anden Verden — jeg erindrer dette og vilde ønske, at en Paragraf som den her foreslaaede da havde været gældende. Jeg kan dertil føje, at vi fra vort Partis Side, i alt Fald jeg, for 3 Aar siden under Straffelovsbehandlingen stærkt krævede en Bestemmelse som den, der svarede til den gamle Straffelovs Komplot-Paragraf — en Paragraf, der netop er rigtig under Forhold, hvor flere forsætligt vender sig mod det lovordnede, idet den forordner strenge Straffe og tillader afsvækkede Bevisregler. Ud fra denne Betragtning har vi i allerhøjeste Grad kunnet gaa med til § 3, og det skulde glæde mig, om man fra alle Sider her i Rigsdagen, inden denne Lovgivning bliver færdig, kunde tilslutte sig denne Paragraf.

Med Hensyn til Flertallets Affattelse af § 1 skal jeg kun udtale, at den jo ganske har ændret det oprindelige Regeringsforslags § 1. Det vil ærede Medlemmer kunne forvise sig om ved at sammenligne Regeringsforslaget og det her stillede Ændringsforslag. Det er vor Opfattelse, at saaledes som de ydre Kendetegn for Hensigten ved ulovlig Magtanvendelse nu bliver begrænset, nemlig til Udrustning med Vaaben — og herom synes der jo ikke at være megen Uenighed i Rigsdagen — og desforuden til militærlignende Organisation og militæriske Øvelser, vil Loven netop komme til at virke efter sin Hensigt: de grundlovsmæssige Myndigheders rimelige og selvfølgelige Beskyttelse mod ulovlig Magtanvendelse — selvfølgelig forudsat, at Loven bliver rigtigt og loyalt administreret. Ogsaa efter Det konservative Folkepartis Ændringsforslag er jo Udrustning med Vaaben et Kendetegn, og jeg kan ærlig talt ikke se, at der er saa megen Forskel paa Ordet „Vaaben“ og „militæriske Øvelser“, som jo dog er noget, der er forbeholdt Hæren og de anerkendte frivillige Korps. Der er netop god Mening i at sætte begge disse Ting som ydre